

Portal Województwa Lubuskiego

Kolejne dotacje na lubuskie zabytki

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -4 lipca 2019 godz. 14:50

4 lipca br. wicemarszałek Łukasz Porycki podpisał kolejne umowy na wsparcie lubuskich zabytków. Dotacja w wysokości 30 tys. zł przeznaczona zostanie na montaż sygnalizacji pożaru i monitoringu wizyjnego w Sanktuarium Matki Bożej Klenickiej - Królowej Pokoju w Otyniu. Natomiast

zadanie pn. „Badania, prace konserwatorskie i wymiana stolarki okiennej w dawnym Zborze Braci Morawskich w Nowej Soli” dofinansowane zostało kwotą 15 tys. zł.

Parafia Rzymsko-Katolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Otyniu

Zadanie: montaż sygnalizacji pożaru i monitoringu wizyjnego w Sanktuarium Matki Bożej Klenickiej - Królowej Pokoju w Otyniu

Całkowity koszt: 60.000,00 zł

Kwota dotacji:

2019: 30.000,00 zł

2018: 15.000,00 zł – instalacja przeciwwłamaniowa

2016: 25.000,00 zł – konserwacja malowidła na ścianie wschodniej prezbiterium

Pierwsze wzmianki o istnieniu kościoła w Otyniu pochodzą z 1332 r. Na początku XVI wieku został przebudowany, wtedy też przejęli go protestanci. Obecny kościół wybudowano w latach 1585-87 w stylu późnogotyckim z wykorzystaniem wcześniejszych murów. W 1676 r. dobudowano barokową wieżę. Kościół spłonął w 1702 r., został odbudowany w 1704 r. Tam też znajduje się słynąca niezwykłą historią figura Matki Bożej Klenickiej nazywanej Królową Pokoju. 8 grudnia 2005 r. bp Adam Dyczkowski podniósł parafialny kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Otyniu do rangi diecezjalnego sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju.

Pierwsze pisemne informacje o figurze słynącej cudami pochodzą z początków XVIII wieku z zapisków Pawła Schlechty - jezuita z Otynia. Wynika z nich, że kult Matki Bożej Klenickiej trwa od kilkuset lat. Gotycka, drewniana figurka pochodzi prawdopodobnie z przełomu XIV i XV wieku. Przedstawia Matkę Bożą trzymającą na ręku Dzieciątko Jezus. W 1595 r. Jerzy von Rechenberg - właściciel Otynia i Klenicy przyjął protestantyzm. Dla katolików nadeszły trudne dni, a figura na 20 lat wygnania znalazła się w Kopanicy. Skąd raz w roku, w dniu odpustu - 2 lipca, figurka cudownie wracała na jeden dzień do klenickiej świątyni. Pierwsza połowa XVI wieku to czas wojen między katolikami i protestantami. Figura była ukrywana, przewożona w bezpieczniejsze miejsca. W 1655 r. umieszczona została najpierw w przyzamkowej kaplicy Zgromadzenia Jezuitów w Otyniu, a potem w kościele. Tam przetrwała potop szwedzki. Od tamtego czasu figura nie powróciła już na stałe do Klenicy. Od 1665 r. do 1918 r. w uroczystość Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny - 2 lipca odbywały się pielgrzymki, podczas których figura Matki Bożej noszona była z Otynia do Klenicy. W 1945 r., podczas przesiedlania Niemców, ks. Otto Stephan z obawy przed grabieżą nakazał zamurować figurę Maryi w podziemiach zamku. W 1946 r. proboszcz ks. Antoni Lisak odnalazł figurę wraz z dokumentem potwierdzającym jej autentyczność. W 1952 r. figura umieszczona została w bocznym ołtarzu otyńskiego kościoła parafialnego.

Ranga obiektu, jego wystroju i wyposażenia wymaga podjęcia natychmiastowych prac zabezpieczających.

Powiat Nowosolski

Zadanie: badania, prace konserwatorskie i wymiana stolarki okiennej w dawnym Zborze Braci Morawskich w Nowej Soli

Koszt zadania – 99.630,00 zł, kwota dotacji – 15.000,00 zł

Bracia morawscy to spadkobiercy morawskiego husytyzmu. W XVIII wieku,

zagrożeni przez luteranizm, schronili się w saksońskich dobrach hrabiego Mikołaja Zinzendorfa. Zorganizowali tam własną osadę zwaną Herrnhut – „Opieka Boska”. W 1743 r. bracia otrzymali od króla Prus Fryderyka II zezwolenie na wolne praktyki religijne w lokowanej Nowej Soli. Mogli wybudować tu własne osiedle. Prace budowlane rozpoczęto w 1744 r., a cztery lata później osada liczyła już 274 mieszkańców i reprezentowana była w magistracie. Kolonia była samowystarczalna: bracia posiadali własny dom modlitwy, szpital, szkołę, aptekę, cmentarz, cegielnię, warsztaty rzemieślnicze, sklepy itp. Dynamiczny rozwój kolonii zahamowany został podczas wojny siedmioletniej. We wrześniu 1759 r. do Nowej Soli wkroczyły wojska rosyjskie. W trakcie plądrowania miasta mieszkańcy kolonii opuścili Nową Sól. Po zakończeniu działań wojennych wrócili do miasta i w 1764 r. zaczęli odbudowywać osiedle. Wzniesiono nowe domy mieszkalne, a w 1769 r. poświęcono nową świątynię (zbór), która w swojej zewnętrznej formie przetrwała do dnia dzisiejszego.

W 2014 r. przeprowadzono prace zabezpieczające przy sygnaturce. Obecnie w najgorszym stanie zachowania znajduje się zabytkowa stolarka drzwiowa.

Gmina Wschowa

Zadanie: zabezpieczenie i utrwalenie substancji zabytkowych płyt epitafijnych na dawnym Staromiejskim Cmentarzu Ewangelickim

Całkowity koszt: 31.864,00, kwota dotacji: 15.000,00

Cmentarz powstał w 1609 r. Jest najstarszą w Polsce i jedną z najstarszych w Europie nekropolii założonych poza granicami miasta, a jej układ przestrzenny wywodzi się z włoskiego, średniowiecznego Campo Santo – miejsce pochówku i upamiętnienia zmarłych, komponowane jako połączenie ogrodu i czworobocznego dziedzińca otoczonego otwartymi o wewnątrz krużgankami. Cmentarz był czynny nieprzerwanie od 1609 roku do 1945. Zgromadzone tam płyty epitafijne, to bogaty i różnorodny zespół artystyczny, stanowiący cenne źródło wiedzy o historii miasta i regionu. Jednocześnie bardzo ważny dla badań nad symboliką sztuki sepulkralnej.